

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 53.

Tiende Session.

18de Møde.

Tirsdagen den 26de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Barfod (fortsat): Jeg vil endogsaa tilstaae, at jeg saa stærkt betone de dette „dersom,“ fordi jeg nærede nogen Tvivl om, hvorvidt det, som er opregnet i § 3, henhørte til de Sager, hvormed Rigsdagen skulde og burde beskæftige sig. Jeg erklærer idag, at dersom jeg forstaaer de temmelig utydelige Udtryk i § 3 paa den rette Maade, saa angaae de allesammen Ting, som ikke vedkomme og ikke skulle vedkomme Danmarks Rigsdag, saa at jeg ikke kan beklage, at § 3 berøver Rigsdagen Noget af dens Myndighed, Noget, som iøvrigt den ærede Forslagsstiller indrømmede, da han anden Gang havde Ordet, idet han jagde, at den indskrænkede Rigsdagens Myndighed; men indskrænker den virkelig Rigsdagens grundlovmæssige Myndighed (H a g e: Ikke den grundlovmæssige), ja jeg veed ikke, at Rigsdagen har nogen Myndighed uden ifølge Grundloven (H a g e: Rigsdagens Forretningsorden!); nei, jeg troer ikke, at Forretningsordenen kan give Rigsdagen flere eller færre Rettigheder, end den ifølge Grundloven har, saa at, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at den omtalte Paragraph indskrænker Rigsdagens Myndighed — Noget jeg ikke vil gjentage — saa troer jeg, at han med det Samme har sagt, at den indskrænker Rigsdagens grundlovmæssige Myndighed; her foreligger altsaa en Grundlovsindskrænkning.

Den samme ærede Rigsdagsmand brugte stærke Udtryk for at ophøje min Skarpsindig-

hed, og hvis jeg ikke er feil underrettet, saa skal hans Nabo, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amtis 4de Valgkreds (Monrad), taastes have forstærket disse Udtryk, nemlig i Anledning af den Maade, hvorpaa jeg læser og forstaaer Grundlovens § 80, hvor jeg mener, at det ikke er for Ingenting, at der i denne Paragraph og i en anden Række af Paragrapher ikke findes noget „skal“, medens der derimod i en modsat Række af Paragrapher stadig findes dette „skal“ eller et andet dertil ligesvem svarende Udtryk. Jeg for mit Vedkommende maa nu tilstaae, at jeg finder langt større Grund til at lovprise de ærede Rigsdagsmænds Skarpsindighed, saa sandt som der i mine Tanker hører større Skarpsindighed til at opdage, at to forskellige Udtryk betyde det Samme, end der hører til at opdage, at to forskellige Udtryk rimeligvis betyde noget ganske Forskjelligt. Jeg skal ikke videre indlade mig paa Fortolkningen af § 80, saameget mere, som jeg er fuldkommen enig med Enhver, der maatte antage, at det er ligegyldigt, hvad enten der i § 80 staaer et „skal“ eller ikke, fordi det følger af sig selv, og det vilde have fulgt af sig selv, selv om der slet ikke havde staaet noget om Folketings Forfatning i Grundloven, at vi maae imødefee den Tid, da Folketings Forfatning kan blive ordnet. Jeg skal derfor kun endnu engang erklære, at der efter min Overbeviisning i § 80 staaer hverken Mere eller Mindre, end at naar Folketings Forfatning nogenstunde i Stort eller Smaat skal ordnes eller ændres, da skal det see ad Lovgivningsveien. Dersom de Herrer kunde læse Grundloven med større Ro, end det synes, at de for Diebliffet ere istand til, saa haaber